

*Myślenie
pozytywne*

Cyberbullying

Jestem siociopozytywny!

Grupa docelowa

klasy IV-VI

Czas zajęć

45 min.

Wykorzystywane metody

tworzenie definicji
–
koło zamachowe
–
film
–
analiza zdjęć
–
rozmowa

Cele spotkania

Uczeń/uczennica:
–
wie, czym jest hejt i kim jest hejter
–
wie, jak reagować/nie reagować na hejt
–
wie, że warto skupić się w sieci na pozytywnych działaniach

Opis przebiegu z wykazem poszczególnych ćwiczeń/zadań:

1. Nauczyciel/ nauczycielka informuje, co będzie przedmiotem zajęć, a następnie pisze na tablicy słowo: **hejt**. Rozdaje grupom małe karteczki, na których uczniowie i uczennice zapisują, co kojarzy im się ze słowem hejt. Następnie przedstawiciele grup kolejno podchodzą do tablicy i przyklejają karteczki. Tworzymy wspólnie definicję.

Definicja słownikowa: **obraźliwy lub agresywny komentarz zamieszczony w Internecie.**

2. Praca metodą koło zamachowe. Każda grupa otrzymuje zdjęcie „hejtera”, na którym jednym słowem lub zwrotem określa, kim jest hejter. Potem podaje kartkę grupie obok, zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Grupy mają 15 sekund na uzupełnianie słów. Po wyczerpaniu pomysłów wieszamy karteczki na tablicy i głośno odcytujemy ich treść. Uwaga: Grupom nie wolno używać hejtu!!! [Przykłady: słabeusz, tchórz, ktoś, kto wypisuje przykre słowa, obraża, itd.]

Definicja:

hejter to internauta, który na każdym kroku wyraża swoje niezadowolenie, nienawiść w stosunku do wszystkich i do wszystkiego. Hejter przegląda blogi czy fora internetowe i zamieszcza negatywne komentarze na temat osób lub rzeczy, niezależnie czy w rzeczywistości komentowana osoba czy rzecz jest pozytywna czy nie. Hejter wszczyyna kłótnie, obrzuca innych obelgami, próbuje wszystkich rozzłościć swoimi komentarzami i wpisami, „minusuje” filmy lub inne materiały umieszczone przez kogoś innego.

3. Nauczyciel/nauczycielka informuje, że hejt jest częścią cyberprzemocy i podaje jej definicję. Następnie odtwarza film: <https://www.youtube.com/watch?v=GfL2SzyKIjY> Razem z grupą omawia film, zwracając uwagę na uczucia i emocje ofiar.
4. Nauczyciel/nauczycielka informuje, jak należy/nie należy reagować na hejt.
 - Nie odpowiadamy na hejt!!! Wyłącz komputer, wyjdź z grupy, nie czytaj!
 - Zawsze powiadamiam dorosłych.
 - Nie zostawiaj osoby potrzebującej pomocy.
5. Nauczyciel/nauczycielka zadaje pytanie: czy warto być „pozytywnym” w sieci i na co dzień? Co daje nam bycie pozytywnymi? Jaką to tworzy atmosferę? Tak kieruje rozmowę, aby zwrócić uwagę na to, że w sieci można być artystą, można realizować swoje pasje, można prowadzić akcje społeczne, itd.
6. Zawarcie kontraktu – uczniowie i uczennice odciskają swoje dłonie na kartach szarego papieru i podpisują się pod hasłem przewodnim hejsttop.

Streszczenie metodyczne dla nauczyciela:

Dzieci dowiadują się, czym jest hejt i kim jest hejter. Analizują też film o zjawisku hejtu i zwracają uwagę na emocje ofiar. Na koniec skupiają się na pozytywnych działaniach w sieci.

Proponowana bibliografia uzupełniająca:

–

Ewa Siedlecka, Co zrobić z mową nienawiści.

Dostępny w Internecie: http://wyborcza.pl/1,75478,12250089,Co_zrobic_z_mowa_nienawisci.html.

–

Zobacz, zrozum, zareaguj, [online], Fundacja Nomada, Wrocław 2015, [dostęp: 5.08.2017],

dostępny w Internecie: <http://www.mowanienawisci.info/wp-content/uploads/2016/11/komiks-3Z.pdf>.

Związek z podstawą programową:

Wychowanie do życia
w rodzinie:

1. Postawy. Uczeń:

–

świadomie i odpowiedzialnie korzysta ze środków społecznego przekazu, w tym z internetu, dokonując wyboru określonych treści i limitując czas im poświęcany;

–

zna i stosuje zasady savoir-vivre`u w różnych sytuacjach społecznych;

–

rozumie zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej i jej znaczenie w relacjach interpersonalnych;

–

przyjmuje odpowiedzialność za manifestowane reakcje, wypowiedane i pisane słowa;